

الأحد الثالث من الصيف

المزمور 23

■ الرَّبُّ رَاعِيٌّ فَمَا مِنْ شَيْءٍ يُعْوِزُنِي.

■ Herren är min herde, ingenting skall fattas mig.

■ فِي مَرَاجٍ تَضِيرَةٌ يُرْحِيُنِي. مِيَاهُ الرَّاحَةِ يوردُ فِي وَيُنْعِشُ نَفْسِي .

■ Han för mig i vall på gröna ängar, han låter mig vila vid lugna vatten.

■ وَإِلَى سُبُلِ الْبَرِّ يَهْدِينِي إِكْرَامًا لِأَسْمِهِ.

■ Han ger mig ny kraft och leder mig på rätta vägar, sitt namn till ära.

■ إِنِّي وَلَوْ سِرتُ فِي وادي الظلمات لا أخافُ سوءًا لِأَنَّكَ مَعِي. عَصَاكَ وَعِجَاؤُكَ يُسَكِّنَانِ رَوْعِي.

■ Inte ens i den mörkaste dal fruktar jag något ont, ty du är med mig, din käpp och din stav gör mig trygg.

■ الْحَيِّرُ وَالرَّحْمَةُ يَلَازِمَانِي بِجَمِيعِ أَيَّامِ حَيَاتِي وَسُكْنَانِي فِي بَيْتِ الرَّبِّ طَوَالَ أَيَّامِي.

■ Din godhet och nåd skall följa mig varje dag i mitt liv, och Herrens hus skall vara mitt hem så länge jag lever.

المجد للأب والابن والروح القدس .

■ I Faderns och Sonens och den Helige Ande.

■ من الأبد والى الأبد أمين وأمين .

■ Från evighet till evighet Amen

■ الجميع: يارب أقمنا بصفاء الأفكار إمام مذبحك المقدس

■ Herre, gör att vi står med rena tankar inför ditt altare

■ القراءة الأولى أشعيا 5 : 1- 7

لَا تَشِيدَنَّ عَنْ حَبِيبِي تَشِيدَ مُجَبِّي لِكَرْمِهِ: كَانَ لِحَبِيبِي كَرْمٌ عَلَى أَكْمَةٍ حَصْبَةٍ ،

فَتَقَبَّهُ وَتَقَى حِجَارَتَهُ وَعَرَسَهُ كَرْمَ سَوْرَقٍ، وَبَنَى بُرْجًا فِي وَسْطِهِ، وَتَفَرَّ فِيهِ أَيْضًا مِعْصَرَةً، فَانْتَظَرَ أَنْ يَصْنَعَ عِنَبًا فَصَنَّعَ عِنَبًا رَدِيئًا.

وَالآنَ يَا سَكَّانَ أُورُشَلِيمَ وَرِجَالَ يَهُودَا، احْكُمُوا بَيْنِي وَبَيْنَ كَرْمِي.

مَاذَا يُصْنَعُ أَيْضًا لِكَرْمِي وَأَنَا لَمْ أَصْنَعْهُ لَهُ؟ لِمَاذَا إِذِ انْتَظَرْتُ أَنْ يَصْنَعَ عِنَبًا، صَنَعَ عِنَبًا رَدِيئًا؟

فَالآنَ أَعْرِفُكُمْ مَاذَا أَصْنَعُ بِكَرْمِي: أَنْزَعُ سِيَّاحَهُ فَيَصِيرُ لِلرَّعِي. أَهْدِمُ جُذْرَانَهُ فَيَصِيرُ لِلدَّوْسِ.

وَأَجْعَلُهُ خَرَابًا لَا يُقْضَبُ وَلَا يُنْقَبُ، فَيَطْلَعُ شَوْكٌ وَحَسَاكٌ. وَأَوْصِي الْغَيْمَ أَنْ لَا يُمْطِرَ عَلَيْهِ مَطَرًا.»

إِنَّ كَرْمَ رَبِّ الْجُنُودِ هُوَ بَيْتُ إِسْرَائِيلَ، وَعَرَسَ لَدَيْهِ رِجَالُ يَهُودَا. فَانْتَظَرَ حَقًّا فَإِذَا سَفَكَ دَمًا، وَعَدَلًا فَإِذَا صَرَخَ.

■ Första läsningen Jesaja (5:1 -7)

Jag vill sjunga en sång om min älskade vän, en sång om min vän och hans vingård. Högt uppe på en bördig sluttning hade min vän en vingård. Han luckrade upp den och plockade sten och planterade ädelt vin. Han byggde ett vaktorn, han högg ut ett presskar. Han väntade sig söta druvor, men vingården gav honom sura. Döm nu, Jerusalems män och Judas folk, döm mellan mig och min vingård! Vad mer kunde göras för min vingård, som jag inte redan har gjort? Jag väntade söta druvor - varför gav den mig sura? Nu skall jag låta er veta vad jag tänker göra med min vingård. Jag skall ta bort stängslet, så att den blir skövlad, jag skall riva muren, så att den blir nertrampad. Jag skall låta den förfalla: där skall inte beskåras, inte hackas, tistel och törne skall ta överhand. Och molnen skall jag förbjuda att fälla sitt regn över den Herren Sebaots vingård är Israel, Judas folk hans älskade plantering. Han väntade oväld men fann våld, väntade rätt men fann orättvisa.

■ القراءة الثانية

من رسالة كور الثانية 7 : 1- 11

وَأَمَّا مَا كَتَبْتُمْ بِهِ إِلَيَّ ، فَيَحْسُنُ بِالرَّجُلِ أَنْ لَا يَمَسَّ الْمَرَأَةَ ، وَلَكِنْ ، لِتَجَنُّبِ الرَّذِي ، فَلْيَكُنْ لِكُلِّ رَجُلٍ امْرَأَتُهُ وَلكلِّ امْرَأَةٍ زَوْجُهَا، وَلْيَقْضِ الزَّوْجُ امْرَأَتَهُ حَقَّهَا، وَكَذَلِكَ الْمَرَأَةُ حَقَّ زَوْجِهَا. لَا سُلْطَةَ لِلْمَرَأَةِ عَلَى جَسَدِهَا فَإِنَّمَا السُّلْطَةُ لِزَوْجِهَا، وَكَذَلِكَ الزَّوْجُ

inte. Först ångrade jag det kanske, jag inser ju att brevet bedrövade er, åtminstone för en tid. Men nu gläder jag mig, inte över att ni blev bedrövade utan över att sorgen ledde till omvändelse. Ni blev ju bedrövade på det sätt som Gud vill och har därför inte lidit någon skada genom mig.

En sorg efter Guds vilja leder till en omvändelse som ger frälsning och som ingen behöver ångra, medan världens sätt att sörja leder till död. Just detta att ni kom att känna en sorg efter Guds vilja - vilkenhängivenhet har det inte medfört bland er, vilka förklaringar, vilken harm, vilken oro, vilken längtan, vilken iver, vilken räfst. På alla sätt har ni gjort er skuld fria i den här saken.

■ القراءة الثالثة من بشارة يوحنا 9 : 1 - 38

وَيَبِينَمَا هُوَ سَائِرٌ رَأَى رَجُلًا أَعْمَى مُنْذُ مَوْلِيدِهِ. فَسَأَلَهُ تَلَامِيذُهُ: ((رَائِي، مَنْ خَطِيءٌ، أَهَذَا أَمْ وَالِدَاهُ، حَتَّى وُلِدَ أَعْمَى؟)). أَجَابَ يَسُوعُ: ((لا هَذَا خَطِيءٌ وَلَا وَالِدَاهُ، وَلَكِنْ كَانَ ذَلِكَ لِيُظَهَرَ فِيهِ أَعْمَالُ اللَّهِ. يُحِبُّ عَلَيْنَا، مَا دَامَ التَّهَارُ، أَنْ نَعْمَلَ أَعْمَالَ الَّذِي أَرْسَلَنِي. فَاللَّيْلِ آتٍ، وَفِيهِ لَا يَسْتَطِيعُ أَحَدٌ أَنْ يَعْمَلَ. مَا دُمْتُ فِي الْعَالَمِ. فَأَنَا نُورُ الْعَالَمِ)). قَالَ هَذَا وَتَقَلَّ فِي الْأَرْضِ، فَجَبَلَ مِنْ تُفَالِهِ طِينًا، وَطَلَى بِهِ عَيْنَيِ الْأَعْمَى، ثُمَّ قَالَ لَهُ: ((إِذْهَبْ فَاغْتَسِلْ فِي بَرَكَةِ سِلْوَامِ))، أَيِ الرَّسُولِ. فَذَهَبَ فَاغْتَسَلَ فَعَادَ بَصِيرًا. فَقَالَ الْجِيرَانُ وَالَّذِينَ كَانُوا يَرُونَهُ مِنْ قَبْلِ لَأَنَّهُ كَانَ شَحَاذًا: ((أَلَيْسَ هُوَ ذَاكَ الَّذِي كَانَ يَقَعُدُ فَيَسْتَعْطِي؟)) وَقَالَ آخَرُونَ: ((إِنَّهُ هُوَ)). وَقَالَ غَيْرُهُمْ: ((لَا، بَلْ يُشْبِهُهُ)). أَمَّا هُوَ فَكَانَ يَقُولُ: ((أَنَا هُوَ)). فَقَالُوا لَهُ: ((فَكَيْفَ انْفَتَحَتْ عَيْنَاكَ؟)) فَأَجَابَ: ((إِنَّ الرَّجُلَ الَّذِي يُقَالُ لَهُ يَسُوعُ جَبَلَ طِينًا فَطَلَى بِهِ عَيْنَيَّ وَقَالَ لِي: ((إِذْهَبْ إِلَى سِلْوَامِ فَاغْتَسِلْ. فَذَهَبْتُ فَاغْتَسَلْتُ فَأَبْصَرْتُ)). فَقَالُوا لَهُ:

لا سُلْطَةَ لَهُ عَلَى جَسَدِهِ فَإِنَّمَا السُّلْطَةُ لَامْرَأَتِهِ. لَا يَمْنَعُ أَحَدُكُمْ الْآخَرَ إِلَّا عَلَى اتِّفَاقٍ بَيْنَكُمَا وَإِلَى حِينٍ كَيْ تَتَفَرَّغًا لِلصَّلَاةِ، ثُمَّ عودَا إِلَى الْحَيَاةِ الزَّوْجِيَّةِ لِئَلَّا يُجَرِّبَكُمَا الشَّيْطَانُ لِقَلَّةِ عِفَّتِكُمَا. وَأَقُولُ هَذَا مِنْ بَابِ الْإِجَازَةِ، لَا مِنْ بَابِ الْأَمْرِ، فَإِنِّي أَوَدُّ لَوْ كَانَ جَمِيعُ النَّاسِ مِثْلِي. وَلَكِنَّ كُلَّ إِنْسَانٍ يَنَالُ مِنَ اللَّهِ مَوْهَبَتَهُ الْخَاصَّةَ، فبَعْضُهُمْ هَذِهِ وَبَعْضُهُمْ تِلْكَ. وَأَقُولُ لِغَيْرِ الْمُتَزَوِّجِينَ وَالْأَرَامِلِ إِنَّهُ يَحْسُنُ بِهِمْ أَنْ يَظَلُّوا مِثْلِي. فَإِذَا لَمْ يُطِيقُوا الْعَفَافَ فَلْيَتَزَوَّجُوا، فَالزَّوْجُ خَيْرٌ مِنَ التَّحَرُّقِ. وَأَمَّا الْمُتَزَوِّجُونَ فَأَوْصِيهِمْ، وَلَسْتُ أَنَا الْمُوصِي، بَلِ الرَّبِّ، بِأَنْ لَا تُفَارِقِ الْمَرْأَةَ زَوْجَهَا، وَإِنْ فَارَقْتَهُ فَلْتَبْقِ غَيْرَ مُتَزَوِّجَةٍ أَوْ فَلْتُصَالِحْ زَوْجَهَا وَبِأَلَّا يَتَخَلَّى الزَّوْجُ عَنِ امْرَأَتِهِ.

■ Andra läsningen

PAULUS' ANDRA BREV TILL KORINTIERN (7:1 -11)

Mina kära barn, detta är de löften vi har. Låt oss därför rena oss från allt som befäcker kropp och ande och i gudsfruktan nå fram till helighet. Glädje över korinthiernas ånger

Ge rum åt mig i era hjärtan! Jag har inte gjort orätt mot någon, inte skadat någon, inte utnyttjat någon. Detta säger jag inte för att döma er - jag har redan sagt att ni finns i mitt hjärta för att dö och leva tillsammans med mig. Till er kan jag tala öppet, över er kan jag vara stolt. Jag har fått all tröst jag kan önska, jag har glädje i överflöd, mitt i alla mina lidanden.

När jag kom till Makedonien fick jag visserligen ingen ro utan plågades på alla sätt, utifrån av strider och inifrån av fruktan. Men Gud som tröstar de förödmjukade tröstade mig genom att Titus kom, och inte bara genom hans ankomst, utan också genom den tröst han hade fått hos er. Han berättade för mig om er längtan, er förtvivlan, er omtanke om mig, och detta har glatt mig ännu mer. Ty även om jag gjorde er bedrövade med mitt brev, så ångrar jag det

مُوسَى. نَحْنُ نَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ كَلَّمَ مُوسَى، أَمَا هَذَا فَلَا نَعْلَمُ مِنْ أَيْنَ هُوَ)). أَجَابَهُمُ الرَّجُلُ: ((فَعَجِيبٌ أَنْ لَا تَعْلَمُوا مِنْ أَيْنَ هُوَ وَقَدْ فَتَحَ عَيْنَيَّ. نَحْنُ نَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَجِيبُ لِلخَاطِئِينَ، بَلْ يَسْتَجِيبُ لِمَنْ اتَّقَاهُ وَعَمِلَ بِمَشِيئَتِهِ. وَلَمْ يُسْمَعْ يَوْمًا أَنَّ أَحَدًا مِنَ النَّاسِ فَتَحَ عَيْنَيَّ مَنْ وُلِدَ أَعْمَى. فَلَوْ لَمْ يَكُنْ هَذَا الرَّجُلُ مِنَ اللَّهِ، لَمَا اسْتَطَاعَ أَنْ يَصْنَعَ شَيْئًا)). أَجَابُوهُ: ((أَنْعَلْمُنَا أَنْتَ وَقَدْ وُلِدْتَ كُلُّكَ فِي الخَطَايَا؟)) ثُمَّ طَرَدُوهُ. فَسَمِعَ يَسُوعُ أَنَّهُمْ طَرَدُوهُ. فَلَقِيَهُ وَقَالَ لَهُ: ((أَتُؤْمِنُ أَنْتَ يَا بَنِي الْإِنْسَانِ؟)) أَجَابَ: ((وَمَنْ هُوَ يَا رَبِّ، فَأُؤْمِنُ بِهِ؟)) قَالَ لَهُ يَسُوعُ: ((قَدْ رَأَيْتَهُ، هُوَ الَّذِي يَكَلِّمُكَ)). فَقَالَ: ((آمَنْتُ، يَا رَبِّ)) وَسَجَدَ لَهُ

■ EVANGELIUM ENLIGT JOHANNES (9: 1 -38)

Där Jesus kom gående fick han se en man som hade varit blind från födelsen. Lärjungarna frågade honom: "Rabbi, vem har syndat, han själv eller hans föräldrar, eftersom han föddes blind?" Jesus svarade: "Varken han eller hans föräldrar har syndat, men Guds gärningar skulle uppenbaras på honom. Medan dagen varar måste vi göra hans gärningar som har sänt mig. Natten kommer, då ingen kan arbeta. Så länge jag är i världen är jag världens ljus." Sedan spottade han på marken, gjorde en deg med spottet och strök degen på mannens ögon och sade: "Gå och tvätta dig i Siloadammen." (Siloa betyder utsänd.) Mannen gick dit och tvättade sig och kom tillbaka seende. Hans grannar och de som förut hade sett honom som tiggare sade: "Är det inte han som satt och tiggde?" Några sade: "Jo, det är han", och andra: "Nej, men han är lik honom." Själva sade han: "Det är jag." Då frågade de: "Hur öppnades dina ögon?" Han svarade: "Han som heter Jesus gjorde en deg och strök den på mina ögon och sade åt mig att gå till Siloadammen och tvätta mig. Jag gick dit och tvättade mig, och sedan kunde jag se." De frågade honom: "Var är han?" Han svarade:

((أَيْنَ هُوَ؟)) قَالَ: ((لَا أَعْلَمُ)). فَذَهَبُوا إِلَى الْفَرِيسِيِّينَ بِذَلِكَ الَّذِي كَانَ مِنْ قَبْلِ أَعْمَى. وَكَانَ الْيَوْمَ الَّذِي فِيهِ جَبَلَ يَسُوعُ طِينًا وَفَتَحَ عَيْنَيَّ الْأَعْمَى يَوْمَ سَبْتٍ. فَسَأَلَهُ الْفَرِيسِيُّونَ أَيْضًا كَيْفَ أَبْصَرَ. فَقَالَ لَهُمْ: ((جَعَلَ طِينًا عَلَى عَيْنَيَّ ثُمَّ اغْتَسَلْتُ وَهَا إِنِّي أَبْصِرُ)). فَقَالَ بَعْضُ الْفَرِيسِيِّينَ: ((لَيْسَ هَذَا الرَّجُلُ مِنَ اللَّهِ، لِأَنَّهُ لَا يَحْفَظُ شَرِيعَةَ السَّبْتِ)). وَقَالَ آخَرُونَ: ((كَيْفَ يَسْتَطِيعُ خَاطِئٌ أَنْ يَأْتِيَ بِمِثْلِ هَذِهِ الْآيَاتِ؟)) فَوَقَعَ الخِلَافَ بَيْنَهُمْ. فَقَالُوا: أَيْضًا لِلْأَعْمَى: ((وَأَنْتَ مَاذَا تَقُولُ فِيهِ وَقَدْ فَتَحَ عَيْنَيْكَ؟)) قَالَ: ((إِنَّهُ نَبِيٌّ)). عَلَى أَنَّ الْيَهُودَ لَمْ يُصَدِّقُوا أَنَّهُ كَانَ أَعْمَى فَأَبْصَرَ، حَتَّى دَعَوْا وَالِدَيْهِ. فَسَأَلُوهُمَا: ((أَهَذَا ابْنُكُمَا الَّذِي تَقُولَانِ إِنَّهُ وُلِدَ أَعْمَى؟ كَيْفَ أَصْبَحَ يُبْصِرُ الْآنَ؟)) فَأَجَابَ وَالِدَاهُ: ((نَحْنُ نَعْلَمُ أَنَّ هَذَا ابْنُنَا، وَأَنَّهُ وُلِدَ أَعْمَى. أَمَا كَيْفَ أَصْبَحَ يُبْصِرُ الْآنَ، فَلَا نَدْرِي، وَمَنْ فَتَحَ عَيْنَيْهِ فَتَحْنُ لَا نَعْلَمُ. إِسْأَلُوهُ، إِنَّهُ مُكْتَمِلُ السِّنِّ، سَيَتَكَلَّمُ هُوَ بِنَفْسِهِ عَنْ أَمْرِهِ)). وَإِنَّمَا قَالَ وَالِدَاهُ هَذَا لِخَوْفِهِمَا مِنَ الْيَهُودِ، لِأَنَّ الْيَهُودَ كَانُوا قَدْ اتَّفَقُوا عَلَى أَنْ يُفْصَلَ مِنَ المِجْمَعِ مَنْ يَعْتَرِفُ بِأَنَّهُ الْمَسِيحُ. فَلِذَلِكَ قَالَ وَالِدَاهُ: إِنَّهُ مُكْتَمِلُ السِّنِّ، فَسَأَلُوهُ. فَدَعَاوَا ثَانِيَةً الرَّجُلَ الَّذِي كَانَ أَعْمَى وَقَالُوا لَهُ: ((مَجِّدِ اللَّهَ، نَحْنُ نَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الرَّجُلَ خَاطِئٌ)). فَأَجَابَ: ((هَلْ هُوَ خَاطِئٌ لَا أَعْلَمُ، وَإِنَّمَا أَعْلَمُ أَنِّي كُنْتُ أَعْمَى وَهَا إِنِّي أَبْصِرُ الْآنَ)). فَقَالُوا لَهُ: ((مَاذَا صَنَعَ لَكَ؟ وَكَيْفَ فَتَحَ عَيْنَكَ؟)) أَجَابَهُمْ: ((لَقَدْ قُلْتُهُ لَكُمْ فَلَمْ تُصْعُوا، فَلِمَاذَا تُرِيدُونَ أَنْ تَسْمَعُوا ثَانِيَةً؟ أَتُرَاكُم تَرْغَبُونَ فِي أَنْ تَصِيرُوا أَنْتُمْ أَيْضًا تَلَامِيذَهُ؟)) فَشْتَمَوْهُ وَقَالُوا: ((أَنْتَ تَلْمِيزُهُ، أَمَا نَحْنُ فَإِنَّا تَلَامِيذُهُ

hört att någon har öppnat ögonen på en som var född blind. Om den här mannen inte vore sänd av Gud hade han inte kunnat göra någonting." Då sade de till honom: "Du föddes syndig alltigenom, och du skall undervisa oss!" Och de körde ut honom. Jesus fick höra att de hade kört ut honom, och när han träffade honom frågade han: "Tror du på Människosonen?" Han svarade: "Vem är han, herre? Jag vill tro på honom." Jesus sade: "Du har sett honom. Det är han som talar med dig." Då sade han: "Jag tror, herre" och föll ner för honom.

الطلبات

■ لنقف كُنَّا بفرح وإيمان ونطلب بخشوع

قائلين:

الردة : يارب ارحمنا

■ يارب : نؤمن انك وحدك نور الحق ، نور حياتنا ،

واجعلنا نعلن إيماننا بك ونلتزم به : منك نطلب :

■ يارب : كي نكون نحن أيضا نور العالم من

خلال محبتنا بعضنا لبعض وعيشنا إرادتك

ووصاياك : منك نطلب :

■ يارب : افتح عيوننا لنبصر حقا ، ونرى عدلك

ورحمتك وحبك في عالمنا المضطرب بالشر والخطيئة

منك نطلب

Begäran

■ Vi står med glädje och tro och be i ödmjukhet, och säger:

Refrång: Gud förbarma dig över oss

■ Herren: Vi tror på att Du är rättvisans ljus, ljus i våra liv och få oss att vittna om vår tro på Dig och hålla oss till det: vi ber er:

■ Herren: För att vi ska vara ett ljus i världen i vår kärlek till varandra och leva enligt din vilja och dina bud: vi ber er

■ Herren: Öppna våra ögon för att se din rätt, och Din barmhärtighet och kärlek i vår oroliga världen om synden och ondskan: vi ber er

لمتابعة كل نشاطات كنيستنا: الدخول إلى موقع الكنيسة

www.marnarsay.com

"Jag vet inte." Fariseerna och den blindfödde De förde mannen som hade varit blind till fariseerna. Det var på en sabbatsdag som Jesus hade gjort degen och öppnat hans ögon. Nu frågade också fariseerna honom hur han hade fått sin syn. Han svarade: "Han lade en deg på mina ögon, och jag tvättade mig, och nu kan jag se." Några fariseer sade: "Mannen han talar om är inte sänd av Gud, han håller inte sabbaten." Men andra sade: "Hur skulle en syndare kunna göra sådana tecken?" De var alltså oeniga, och därför frågade de den blinde en gång till: "Vad tror du själv om honom, eftersom han öppnade dina ögon?" Han svarade: "Att han är en profet." Judarna trodde inte på att han hade varit blind och fått sin syn, så de kallade till sig den botade mannens föräldrar och frågade dem: "Är det här er son som ni säger var född blind? Hur kommer det sig att han kan se nu?" Föräldrarna svarade: "Vi vet att det här är vår son och att han föddes blind. Men hur han kan se nu vet vi inte. Och vem som har öppnat hans ögon, det vet vi heller inte. Fråga honom, han är gammal nog, han kan svara för sig själv." Detta sade föräldrarna av rädsla för judarna. Redan då hade nämligen judarna kommit överens om att den som erkände Jesus som Messias skulle uteslutas ur synagogan. Det var därför som mannens föräldrar sade: "Han är gammal nog. Fråga honom själv." För andra gången kallade de alltså till sig mannen som hade varit blind och sade till honom: "Ge Gud äran. Vi vet att den här mannen är en syndare." Han svarade: "Om han är en syndare vet jag inte. Men det vet jag, att jag som var blind nu kan se." De frågade honom: "Vad gjorde han med dig? Hur öppnade han dina ögon?" Han svarade: "Det har jag redan sagt er, men ni ville inte lyssna. Varför vill ni höra det igen? Kanske ni också tänker bli hans lärjungar?" Då snäste de av honom och sade: "Du är hans lärjunge, men vi är Moses lärjungar. Vi vet att Gud har talat till Mose, men varifrån den här mannen kommer, det vet vi inte." Han svarade: "Ja, det är det märkliga, att ni inte vet varifrån han kommer, och ändå har han öppnat mina ögon. Vi vet att Gud inte lyssnar till syndare, men om någon fruktar Gud och gör hans vilja, då lyssnar han till honom. Aldrig förr har man